

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/167/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611202262
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5611202262.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika, a. s., so sídlom Žilina, Pri Rajčianke 8591/4B, IČO: 36403008, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36613843, proti odporcovi: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F., Q. XXX/XX, o zaplatenie 856,19 eur s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/102/2011-171 zo dňa 05.12.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zaviazal odporcu na zaplatenie navrhovateľovi sumy 223,31 eur s mesačným splátkami vo výške 20,00 eur splatné vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V ostatnej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy vo výške 24,48 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie vo veci samej zdôvodnil s poukazom na ust. § 69 ods. 13 zákona č. 656/2004 Z.z., vyhlášky č. 140/1978 Zb. a ust. Občianskeho zákonníka § 489, § 563 a § 101. Konštatoval pritom, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o dodávke a odbere elektrickej energie na odbernom mieste Senická 626 v Liptovskom Mikuláši. Plnenie požadované navrhovateľom tak vyplýva zo zmluvného nároku a jedná sa o zaplatenie odobratej energie, ktorá bola vyúčtovaná jednotlivými faktúrami za obdobie od 21.03.2006 do 05.05.2009. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania považoval túto za dôvodnú, a časť požadovaného nároku nepriznal. O výške splátok rozhodol súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď posudzoval úspech účastníkov v konaní, pričom priznaná náhrada predstavuje 48 % zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podali odvolanie obidvaja účastníci konania. Navrhovateľ do časti, ktorým bol zvyšok nároku zamietnutý (do sumy 219,35 eur), tiež namietal správnosť povolených splátok a v tejto súvislosti aj správnosť rozhodnutia o trovách prvostupňového konania. Odvolával sa na obchodné podmienky za dodávku elektriny pre domácnosti platné do 31.12.2007, v zmysle ktorých dodávka elektriny sa odoberateľovi fakturuje spravidla ročnými faktúrami

vo fakturačnom období, ktoré je vymedzené pravidelnými odpočtami, pričom si dodávateľ vyhradzuje právo zmeny fakturačného obdobia, o čom odberateľa písomne informuje. Termíny splatnosti platby sú určené spraviť lehotou do 14 dní od odoslania faktúry. Ako sporný videl aj výklad ust. § 101 Občianskeho zákonníka, keď prvostupňový súd zamietol návrh aj v časti, kde požadované plnenie bolo vyúčtované faktúrou obdobie 06.09.2007 do 08.09.2008 s určením dátumu splatnosti 11.02.2009. Má za to, že v tomto prípade premlčacia doba mala plynúť v septembri 2008. Právo na plnenie tejto faktúry nebolo premlčané. Namietal tiež výšku splátok 20,00 eur mesačne, ktorá bola určená odporcovi na splatenie dlhu. Podľa jeho názoru prvostupňový súd nijakým spôsobom nepreveroval sociálnu situáciu odporcu. Uspokojil sa iba s jeho tvrdeniami. Takto určené splátky zjavne znevýhodňujú navrhovateľa, pretože časový horizont uspokojenia pohľadávky je neúmerne dlhý. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že odporcu zaviazá na plnenie vo výške 442,66 eur s mesačnými splátkami vo výške 75,00 eur a náhradu trov konania odporcovi neprizná.

Odporca vo svojom odvolaní žiadal rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Navrhovateľovi nič neuhradí, pretože celý problém spôsobili jeho pracovníci, keď vykonali zmenu prírodných vodičov k meračom elektrickej energie. Problém si nikto nevšimol takmer 20 rokov, hoci medzitým sa elektromerače vymieňali. Tento stav zapríčinil svojim neodborným prístupom navrhovateľ. Poukazoval tiež na to, že všetky zálohy, či už z jeho strany, alebo susedy, na ktorú bol napojený jeho odber elektrickej energie boli uhradené, takže navrhovateľovi škoda vzniknúť nemohla. Podľa jeho názoru sa jednalo o spor medzi ním a susedou, a preto navrhovateľ nemal do tohto zasahovať.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s poukazom na ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V danom prípade prvostupňový súd vydal v poradí tretí rozsudok, keď predchádzajúce dva boli uzneseniami odvolacieho súdu zrušené. Už tu odvolací súd uviedol, že navrhovateľ nedoložil obchodné podmienky, kde by bolo konkrétnejšie dojednané za aké obdobie bude vykonaná fakturácia dodávok elektrickej energie a akým spôsobom bude vystavená faktúra. Je nepochybné, že za odber elektrickej energie navrhovateľ vykonával vyúčtovanie, kde zohľadnil poskytnuté zálohové platby za skutočné množstvo odobratej energie a následne v prípade nepostačujúcich preddavkov doúčtoval cenu za skutočne spotrebovanú elektrickú energiu. Dňa 19.12.2008 bola zistená zámena elektromeru odporcu s elektromerom F. U. (susedky) a preto navrhovateľ dodatočne vyúčtoval rozdiel medzi dovtedy zaplatenou elektrickou energiou a odpočtom, ako ho zistil z elektromeru pani U. (ktorý v skutočnosti meral spotrebu u odporcu). Doúčtované tak bolo obdobie od 21.03.2006 do 05.05.2009. Pretože zákon o energetike bližším spôsobom neupravuje dodávku a odber elektrickej energie pre odberateľa v domácnosti, je možné vychádzať zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o kúpnej zmluve. Predmetom kúpy tak môže byť aj ovládateľná prírodná sila slúžiacia potrebe ľudí. Premlčanie práv plynúcich z takejto zmluvy je potom možné posudzovať podľa § 101 Občianskeho zákonníka ako všeobecne premlčaciu dobu, ktorá je 3 ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Preto, ak čas plnenia dohodnutý nebol, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po tom, čo dlh vznikol, pri kúpe spravidla súčasne s odovzdaním a prevzatím veci, pretože navrhovateľ nepreukázal konkrétnu dohodu o podmienkach platenia a fakturácie za odobratú elektrickú energiu (doložené obchodné podmienky bolo platné od 01.01.2009). Ak dohodu navrhovateľ nedoložil, splatnosť kúpnej ceny by mala nastať nasledujúci deň po odovzdaní tovaru.

Vzhľadom na tieto závery odvolacieho súdu, v preskúmanom rozsudku (v poradí treťom) vychádzal prvostupňový súd z týchto záverov, s ktorými sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, pričom poukazuje na odôvodnenie jednotlivých skutkových a právnych záverov. Prvostupňový súd tak pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu. Vec správne právne posúdil a jeho rozhodnutie je dostatočným spôsobom odôvodnené. Len na doplnenie odvolací súd k jednotlivým odvolacím dôvodom udáva, že v tomto prípade nebol spor o lehotu splatnosti faktúry ako v priebehu pojednávania sa na to snažil poukázať navrhovateľ. Námietka premlčania sa netýkala splatnosti jednotlivých faktúr, ale doby, kedy je možné vyúčtovanie odberu elektrickej energie vykonať. Ak sa tak nestalo v lehote do 3 rokov od poskytnutia plnenia (navrhovateľ nepreukázal existenciu inej

dohody), správne potom na námietku vznesenú odporcom prihladal prvostupňový súd a konštatoval, že prevažná časť nároku je premlčaná. Pokiaľ v odvolaní navrhovateľ poukazuje na to, že časť plnenia bola poskytnutá ešte v lehote kedy bol oprávnený doučtovať skutočné poskytnuté plnenie, k tomuto sa správne vyjadril prvostupňový súd, keď konštatoval, že navrhovateľ nerozčlenil do konkrétneho dátumu (marec 2008) poskytnuté plnenie a nie je potom možné zistiť, za aké konkrétne množstvo by mal odporca poskytnúť úhradu od marca 2008, keď takúto špecifikáciu plnenia technicky nie je navrhovateľ schopný vykonať. Ak odporca prvostupňovému súdu vytykal nesprávne právne posúdenie veci, keď poukazoval na poskytnuté plnenie zo strany pani U., a teda navrhovateľovi žiadna škoda vzniknúť nemala v tomto prvostupňový súd neposudzoval právny vzťah vzniknutý medzi ním a susedou (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody), ale plnenie priznal na základe zmluvy o poskytovaní elektrickej energie. Odvolací súd považuje za správne aj umožnenie odporcovi zaplatiť dlh v splátkach, pretože prvostupňový súd nevychádzal len z tvrdení odporcu, ale jeho majetkové, sociálne a zdravotné pomery mal preukázané aj jednotlivými písomnými dokladmi, ktoré sa nachádzajú v spise. Vzhľadom na úspech účastníkov v konaní správne aplikoval prvostupňový súd aj § 142 ods. 2 O.s.p. na rozhodovanie o trovách konania.

Pretože v odvolaní ani jeden z účastníkov neuviedol žiadne iné skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal prvostupňový súd, resp., ktoré by iným spôsobom umožnili odvolaciemu súdu hodnotiť skutkový alebo právny stav, z týchto dôvodov potom napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní ani jeden z účastníkov úspešný nebol a ich vzájomný pomer úspechu, resp. neúspechu, je približne rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.